

[A. M. Hansen.]

stille Skovsøer er efter min Mening i landskabsmæssig Henseende et ideelt Sted for et Seminarieophold.

En af Jonstrups kendte Elever fra den nyeste Tid, den tidligt afdøde Forfatter Rudolf Bruhn, skildrer Jonstrup set fra Maalev Bakke i følgende Linier, som jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere, bl. a. ogsaa for at de kan faa Plads i Rigsdagstidenden. Han siger:

„Da saa jeg Jonstrup ligge nede i Dalen. Den rødglødende Aftensol sendte en varm Glans hen over Kastaniernes og Lindenes Guldkroner. Marker og Skove laa aftenstille, og ude i Horisonten stod de fjerne Skove klart og skarpt mod den septemberklare Aftenhimmel, og som et Centrum for al denne Skønhed laa Borgen, de hvide Mure, de blaa Tage — aah, hvor jeg elsker den Plet.“

Det er jo unægtelig, vil man sige, Steming, og jeg maa tilstaa, at sammenholdt med Byggeudvalgets Beskrivelse af Jonstrup Seminarium staar de daarligt til hinanden. (*J. Chr. Jensen*: Det sidste er rigtigt). Det første ogsaa. Men jeg skal ikke bestride, at Udvalgets Beskrivelse er rigtig, og jeg kan oven i Købet i visse Henseender bevidne dens Rigtighed. Men paa den anden Side vil jeg sige, at Omgivelserne er der heller ikke noget at udsætte paa, det har Byggeudvalget heller ikke gjort.

Byggeudvalget skriver saaledes om Jonstrup Seminarium:

„Jonstrup Seminarium har til Huse i en Hovedbygning, der oprindelig er bygget til Fabrik, og hvis Omdannelse til Skolebygning ikke har kunnet give Seminariet tilfredsstillende Lokaler. Klasseværelserne er meget lange, smalle og lavloftede. Hele Bygningen er forslidt og ikke godt vedligeholdt; det vil være nødvendigt straks at stive Taget af, og ved den endelige Ombygning maa dette helt omlægges.“

Det er blot et lille Citat af Byggeudvalgets Beretning, men det skal samtidig være et Svar overfor den Kritik, der saa stærkt er kommet til Orde fra det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen med Hensyn til de store Overskridelser.

Jeg kunde godt tænke mig, at man kunde indrette samtlige Seminarier efter den Sum, som er blevet os opgivet i Skrivelsen af 20. Januar 1930, jeg kunde tænke mig, at man kunde fortsætte, for hvad kan man ikke, hvis Nøden tvinger en dertil? Men der er selvfølgelig ikke, da der blev forespurgt paa Jonstrup om, hvor meget en Udvidelse til

4 Klasser vilde koste, taget Hensyn til bl. a., at Taget skulde afstives, der er ikke taget Hensyn til de lavloftede Klasseværelser, o. s. v., disse Klasseværelser, som uden nogen nævneværdig Forandring har givet Rum for Elevers Undervisning og Ophold gennem 1¼ Aarhundrede.

Det er da ikke underligt, at man, da man nu skal til at lave en Omordning, siger: Er Tiden ikke nu inde til at afgøre, om vi skal fortsætte dér, om vi skal helt og fuldt restaurere denne Bygning, eller om vi skal forlade den og gaa et andet Sted hen?

Jeg vil da ogsaa gerne sige til de to ærede Ordførere, for Venstre og for de Konservervative, der staar og taler om en Seminarieflytning, som om en saadan aldrig havde fundet Sted før i vort Land: Vi har dog oplevet, at sligt kan ske. (*Fuglsang*: De kommer tilbage igen!)... De kommer tilbage igen, ja, det er nok muligt, og jeg skulde f. Eks. heller ikke have noget imod, at Resultatet af Jonstrups Flytning — men det skal jeg komme tilbage til senere — blev, at Seminariet blev flyttet tilbage til dets tidligere Beliggenhed i Nærheden af København... (*Fuglsang*: Og Ranum til Snedsted!)... Jeg hører et af Venstres Medlemmer sige: Og Ranum til Snedsted. Ja, hvis det er Venstres Mening, hvad er der saa i al den Talen om dem, der kommer ud i økonomiske Vanskeligheder, fordi de har bosat sig omkring Ranum Seminarium? Jeg spørger: Hvad bliver der saa af al denne Tale? For hvad enten man flytter Ranum til Snedsted eller et andet Sted hen, vil Vilkaarene for disse Mennesker jo blive de samme.

Naar man imidlertid ser hen til, at Istandsættelsen af Jonstrup er kalkuleret til 90 000 Kr., foruden Inventar og Installation af Laboratorier til Fysik, Kemi og Biologi, som er anslaaet til 18 500 Kr., hvortil kommer, at Udvalget udtaler, at det overhovedet ikke vil være muligt at faa nogenlunde tilfredsstillende Forhold for Jonstrup, hvis der ikke indlægges et Centralvarmeanlæg, som menes at ville koste mindst 50 000 Kr., saa staar vi overfor en anslaaet Udgift paa 158 000 Kr., og saa er det ganske naturligt, at man spørger: Ja, men er det da forsvarligt at fortsætte derude? Kan man ikke ved en bedre Anvendelse af Statens Pengemidler faa skaffet et tidssvarende, et bedre Seminarium et andet Sted?

Naar saa dertil kommer — hvad man endelig ikke maa glemme, naar man tænker paa Jonstrup, hvor jeg er særlig godt kendt —, at der savnes Børnemateriale til en blot nogenlunde indrettet Øvelsesskole, ja, saa